

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Skácelem
sídlem Londýnská 674/55, Praha 2

proti

žalovanému: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Libereckého kraje
sídlem nám. Dr. E. Beneše 584/24, Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2024, č. j. KRPL-45849-45/ČJ-2023-1800PZ

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhal přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského ředitelství policie Libereckého kraje, územního odboru Česká Lípa, obvodního oddělení Stráž pod Ralskem (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 2. 2024, č. j. KRPL-45849-39/ČJ-2023-180117.
2. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobce o obnovu příkazního řízení, v němž byl žalobce shledán vinným za přestupek ze dne 10. 6. 2022 ve 14:51 hod. ve Stráži pod Ralskem, kdy jako řidič motorového vozidla X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, za což mu byla na místě formou příkazního bloku uložena pokuta ve výši 200 Kč, série X, č. bloku X.
3. Žalobce požádal o obnovu řízení dne 4. 5. 2023 na základě oznámení Magistrátu města Jablonec nad Nisou o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení registru řidičů ze dne 17. 2. 2023. Důvod obnovy žalobce spatřoval v tom, že příkazní blok pokuty na místě zaplacené obsahuje v místě podpisu podpis, který není podpisem žalobce, resp. že žalobce není osobou, která podepsala příkazní blok, neboť nebylo jeho vůlí vyřídit věc formou příkazního řízení na místě. Svoje tvrzení žalobce prokazoval čestným prohlášením a kopií předmětného příkazního bloku, následně předložil posudek č. 412/2023 soudního znalce Mgr. Klapače z oboru písmoznalectví se závěrem, že nelze stanovit, zda podpis na příkazním pokutovém bloku učinil žalobce či jiná osoba.
4. Rozhodnutím ze dne 30. 7. 2023 správní orgán I. stupně žalobcovu žádost zamítl. K podanému odvolání toto rozhodnutí žalovaný zrušil pro vady řízení rozhodnutím ze dne 13. 10. 2023, neboť správní orgán I. stupně neseznámil žalobce s podklady rozhodnutí.
5. Následně byl žalobce seznámen s podklady rozhodnutí. Namítal, že podpis na příkazovém bloku pokuty není jeho podpisem. Dále uváděl, že podpisy žalobce na listinách pořizovaných správním orgánem neprokazují, že žalobce podepsal příkazní blok, uvedl, že správní orgán v roce 2022 disponoval písemnými materiály obsahujícími podpisy žalobce, které byly pořizeny v rámci dokumentace vloupání do jeho nemovitosti, žalobce požádal o založení těchto listin do spisu.
6. Rozhodnutím ze dne 11. 2. 2024 správní orgán I. stupně žalobcovu žádost opětovně zamítl, neboť nebyly shledány důvody obnovy řízení ve smyslu § 100 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Žaloba

7. Ve včasné žalobě žalobce namítal, že o odvolání rozhodoval věcně nepřislušný odvolací orgán. Krajské ředitelství policie Libereckého kraje je prvostupňovým správním orgánem, proto nemůže být současně odvolacím správním orgánem. Tím je podle § 89 odst. 1 správního řádu nejbližší nadřízený správní orgán, což potvrzuje také rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 6 As 148/2020–28, podle kterého je prvostupňovým

správním orgánem v řízení o příkazu na místě krajské ředitelství, odvolání pak směřovalo k Policejnímu prezidiu České republiky.

8. V dalším žalobním bodu žalobce napadl nesprávný procesní postup žalovaného. Žalovaný měl podle žalobce zrušit rozhodnutí o zamítnutí obnovy, neboť tvrzení o zfalšování podpisu nebo záměně identity obviněného a navrhované důkazy jsou důvodem pro obnovu řízení, nikoliv pouze předmětem správních úvah či závěrů o tom, zda obnova řízení je možná, nebo ne. Důvody žalobcovy žádosti o obnovu řízení korespondují s důvody z rozhodnutí NSS sp. zn. 1 As 21/2010. Kdyby žádost neodůvodňovala zahájení nového řízení, správní orgán rozhodne usnesením o tom, že se řízení zastaví.
9. Z procesní opatrnosti, kdy dokazování a závěry z něj učiněné měly být prováděny až v novém obnoveném řízení, žalobce namítl, že svoje tvrzení, že na příkazovém bloku nejde o jeho podpis, doložil čestným prohlášením a znaleckým posudkem, tj. ve shodě s rozhodnutím Vrchního soudu v Praze sp. zn. 5 To 9/2016 k tomu odborně povolenou osobou. Proti tomu stálo vyjádření dvou policistů, když jeden z nich vyslovil v závěru svůj názor na věc, tedy k věci se postavil nikoli nestranně. Žalobce dodal, že navrhoval dokazování listinami ze spisu o vloupání do jeho rekreačního objektu, z nichž vyplývá, že správní orgán I. stupně měl v době příkazního řízení k dispozici jiné jeho podpisy. To prokazuje prostor pro úvahu, že mohlo dojít k napodobení žalobcova podpisu na příkazovém bloku. Správní orgán I. stupně v rozporu s judikaturou provedl vlastní hodnocení podpisu na příkazovém bloku. Žalovaný se pak dopustil výkladu znaleckého posudku, se kterým žalobce nesouhlasil. Závěrem znaleckého posudku bylo, že nelze určit, zda jde o kopii pravého nebo padělaného podpisu. Optikou zastávanou správními orgány tedy znalec nepřipustil ani mírnou pravděpodobnost, že by žalobce listinu podepsal. Snaha policie v procesním postavení správního orgánu I. i II. stupně usvědčit pachatele je zřejmá. Dvojediné postavení policie, kdy ve správním řízení obhájí plnění vlastních úkolů podle jiného zákona, může stěžít zajistit nestrannost správní rozhodovací činnosti.
10. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

11. K žalobě žalovaný uvedl, že s námitkami, které žalobce uplatnil již v odvolání, se vypořádal v napadeném rozhodnutí. Shodně jako v napadeném rozhodnutí se žalovaný dovolával rozsudku zdejšího soudu č. j. 60 A 6/2023-41, v němž se soud se stejnou námitkou vypořádal. Žalovaný odkázal na § 178 odst. 1 větu druhou správního řádu a uvedl, že ve smyslu interních aktů řízení vydaných policejním prezidentem je nadřízeným správním orgánem odbor služby pořádkové policie. Žádná z úředních osob prvostupňového správního orgánu – obvodního oddělení územního odboru Česká Lípa – se nepodílela na rozhodování odvolacího správního orgánu, kterým je odbor služby pořádkové policie Krajského ředitelství policie Libereckého kraje. Zákonost hierarchie potvrdilo i usnesení NSS sp. zn. 1 As 21/2010. Tehdy bylo správním orgánem rozhodujícím o obnově řízení Městské ředitelství policie Brno, čili útvar zřízený v rámci Krajského ředitelství Jihomoravského kraje. Rozsudky NSS, na které žalobce odkazoval, nejsou podle žalovaného případné.

12. Pokud jde o rozhodnutí o žádosti o obnovu řízení, správní orgán I. stupně postupoval v dikci postupu předestřené rozšířeným senátem NSS v usnesení č. j. 1 As 21/2010-65. Žádost ihned neodmítl, provedl ve věci šetření, obstaral do spisového materiálu podklady nutné pro své rozhodnutí a současně se zabýval i hodnocením podkladů, které předložil žalobce na základě uvedených podkladů, následně rozhodl o zamítnutí žádosti o obnovu řízení.
13. K namítanému nesprávnému hodnocení provedených důkazů žalovaný zdůraznil, že důkazní břemeno nesl žalobce jako žadatel, odkázal na rozsudek NSS č. j. 6 As 296/2016-65. Žalovaný neshledal, že by žalobcem předložené důkazy byly způsobilé relevantně zpochybnit skutkový stav věci. Ze znaleckého posudku nelze určit závěr, zda žalobce podepsal příkazní blok pokuty na místě zaplacené či nikoliv, znalec připustil shodnost znaků podpisu žalobce s podpisem na příkazním bloku, nedokázal ale konstatovat, zda shodnost znaků je dána nápodobou podpisu jinou osobou nebo zda se jedná o podpis žalobce. Žalovaný dále poukázal na to, že žalobce nepožadoval zahájení řízení o obnově jen v projednávané věci, ale i u rozhodnutí v příkazním řízení na místě ze dne 12. 6. 2022. Časová blízkost napadených řízení je zřejmá, což by mohlo vykazovat rysy účelovosti v kontextu s oznámením Magistrátu města Jablonec nad Nisou o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení. Žalovaný dále citoval závěry rozsudku NSS č. j. 9 As 109/2021-28. Proti žalobcem předloženým podkladům hovoří skutečnost, že policista projednávající přestupek se žalobcem ani policista, který byl úkonu svědkem, nebyli se žalobcem v žádném sporu, pokutu by policista musel zaplatit ze soukromých prostředků. K věrohodnosti policisty žalovaný poukázal na rozsudek NSS č. j. 6 As 126/2015-42 a uzavřel, že výpovědi policistů považuje za věrohodné. Žalobcem nebyl předložen jiný důkaz svědčící o opaku, tedy nevěrohodnosti policistů, a znalecký posudek s neurčitým závěrem nemohl vnést pochybnost o nesprávně zjištěném skutkovém stavu věci.
14. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítl, náhradu nákladů řízení nežádal.

IV. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud o žalobě již jednou rozhodoval. Zamítl ji rozsudkem ze dne 25. 7. 2024, č. j. 60 A 4/2023-45. Označený rozsudek zrušil pro zmatečnost – nesprávné obsazení soudu (rozhodovala samosoudkyně namísto senátu) NSS rozsudkem ze dne 18. 12. 2024, č. j. 5 As 232/2024-35. Vysloveným právním názorem NSS je soud v souladu s § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vázán.
16. Přistoupil tedy znovu, tentokrát ve správném složení, k přezkumu napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu a v mezích žalobních bodů, vycházel při tom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
17. Na novém projednání žaloby při jednání již žalobce ani žalovaný netrvali. Žalobce zopakoval důkazní návrh znaleckým posudkem Mgr. Klapače. Tomuto návrhu, stejně jako důkazním návrhům uplatněným při jednání konaném dne 25. 7. 2024 před vydáním v pořadí prvního, následně zrušeného rozsudku, soud nevyhověl z důvodů, které budou rozvedeny.

18. Žaloba byla projednána při jednání konaném dne 25. 7. 2024, při němž právní zástupce žalobce zopakoval nesouhlas s tím, že na bloku šlo o podpis žalobce. Dodal, že do správního spisu byly sice založeny další listiny z trestního řízení, jak žalobce žádal, ale žalobce s nimi nebyl seznámen, resp. se k nim nemohl vyjádřit ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, a potažmo uplatnit návrhy na doplnění důkazů. Takový důkaz se přitom nabízel, šlo o doplnění dotazů znalci, který by porovnal podpisy na těchto listinách. Poté zdůraznil zásadu vyšetřovací, kdy stát nese důkazní odpovědnost. Namítal, že nebyly provedeny výsledky policistů X a X, ačkoli se jedná o dvě proti sobě stojící tvrzení, a nadto lze pochybovat o tom, že byli policisté vůči žalobci nestranní. Ve vztahu k policistovi X zopakoval výhrady pramenící ze závěrečné části jeho vyjádření k věci, kdy žalobce osočil, že ho nařkl z podvodu. Neprovedení výsledku policistů mělo být důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí, pokud se tak nestalo, právní zástupce navrhl, aby výslech provedl soud. Dále byl navržen výslech znalce Mgr. Klapáče. V závěrečném návrhu právní zástupce trval na tom, že žalobce musí být z přestupku usvědčen nade vší pochybnost, nestačí pouhá pravděpodobnost. Pokud závěr znaleckého posudku říká, že není možné určit, zda jde či nejde o podpis žalobce, jedná se o dostatečný důkaz, který vyvrací i tu nejpravděpodobnější verzi, kterou říká žalovaný. V této souvislosti odkázal na rozsudky NSS soudu sp. zn. 5 As 344/2017, 1 As 60/20165-30, 7 As 83/2010 a 6 As 126/2015 a rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 864/2011. Požadoval napadené rozhodnutí zrušit a přiznat náhradu nákladů řízení.
19. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Napadené rozhodnutí a řízení jemu předcházející mohl podrobit přezkumu pouze z hlediska žalobních bodů, které byly uplatněny ve lhůtě v souladu s § 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 věta poslední s. ř. s. Námitkami, které byly doplněny až při jednání dne 25. 7. 2024, se soud zabývat nemohl. Nezabýval se tedy namítaným porušením práv žalobce plynoucích z § 36 odst. 3 správního řádu (zkrácením práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, nemožností navrhnout s ohledem na ně doplnění dokazování v podobě doplnění dotazů znalci), dále porušením zásady vyšetřovací z důvodu, že správní orgán I. stupně neprovedl výsledky policistů, neboť tyto výtky nebyly ani v náznaku obsahem žaloby.
20. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřislušnosti žalovaného. Otázku věcné příslušnosti správního orgánu rozhodujícího o odvolání žalobce proti rozhodnutí o žádosti o obnovu řízení pravomocně skončeného vydáním příkazního bloku, které v prvním stupni řízení vydalo Krajské ředitelství policie Libereckého kraje, příslušný územní odbor (zde územní odbor Česká Lípa, obvodní oddělení policie Stráž pod Ralskem), již zdejší soud řešil v rozsudku ze dne 11. 8. 2023, č. j. 60 A 6/2023-41, následně znovu v rozsudku ze dne 26. 2. 2025, č. j. 59 A 59/2024-89. Žalobce proti argumentaci soudu další výhrady nepředestřel. Soud nemá důvod se od svých předchozích závěrů odchýlit a zastává názor, že jiný odbor (v daném případě odbor služby pořádkové policie) Krajského ředitelství policie Libereckého kraje byl oprávněn rozhodnout o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalovaný ve vyjádření k žalobě příhodně odkazoval na § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 správního řádu a Závazný pokyn policejního prezidenta č. 221/2011, který byl součástí správního spisu.
21. Podle § 1 zákona o policii platí, že Policie České republiky je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor, který je dle § 5 odst. 1 uvedeného zákona podřízen ministerstvu, přičemž

dle odst. 3 posledně uvedeného ustanovení platí, že policejní prezident odpovídá za činnost policie ministroví.

22. Podle § 6 odst. 1 zákona o policii, policii tvoří útvary, jimiž jsou: a) policejní prezidium ČR v čele s policejním prezidentem, b) útvary policie s celostátní působností, c) krajská ředitelství policie, d) útvary zřízené v rámci krajského ředitelství.
23. Dle § 6 odst. 2 zákona o policii útvary policie uvedené v odst. 1 písm. b) zřizuje na návrh policejního prezidenta ministr a útvary policie uvedené v odst. 1 písm. d) zřizuje na návrh ředitele krajského ředitelství policejní prezident, přičemž dle odst. 3 uvedeného ustanovení policejní prezidium řídí činnost policie.
24. Podle § 8 odst. 1 zákona o policii krajské ředitelství je organizační složkou státu a účetní jednotkou, jehož příjmy a výdaje jsou součástí rozpočtové kapitoly ministerstva. V čele krajského ředitelství je krajský ředitel, který je také vedoucím organizační složky státu. Útvary policie zřízené v rámci jeho působnosti jsou vnitřními organizačními jednotkami krajského ředitelství.
25. Policie České republiky je státním orgánem *sui generis*, který je součástí moci výkonné, přičemž vykonává státní správu v oblastech a věcech jí svěřených. Policii tvoří útvary ve smyslu § 6 zákona o policii, jejichž působnost a kompetence jsou zakotveny v zákoně o policii a souvisejících právních předpisech. Dle § 6 odst. 1 písm. d) zákona o policii jsou v rámci krajského ředitelství zřízeny ty útvary, které jsou jeho organizační složkou. Policejní prezident je pak v rámci řízení policie oprávněn vydávat vnitřní předpisy nejen ohledně vnitřní organizace, ale i ke způsobu výkonu činnosti svěřené policii.
26. V Závazném pokynu policejní prezident č. 221/2011 policejní prezident upravil některé postupy policie v řízení o přestupcích. V čl. 19 závazného pokynu, který se vztahuje k obnově řízení, policejní prezident určil, že útvary příslušné k rozhodování o odvolání proti rozhodnutí o obnově řízení jsou uvedeny v příloze závazného pokynu. Z přílohy vyplývá, že o odvolání proti příkazu na místě uloženém službou pořádkové policie, územním odborem KŘP, MŘP, OŘP (u BP uložené obvodním nebo místním oddělením, oddělením hlídkové služby) rozhoduje odbor služby pořádkové policie KŘP. Příslušnost odvolacího správního orgánu na úrovni policejního prezidia, které se žalobce domáhá s odkazem na judikaturu NSS, je dle přílohy dána pouze v případech odvolání proti rozhodnutí vydaném v přezkumném řízení.
27. Z judikatury NSS (např. rozsudky ze dne 13. 8. 2014, č. j. 4 As 93/2014-40, a ze dne 16. 1. 2018, č. j. 8 As 108/2017-34, a dále rozsudek ze dne 25. 10. 2013, č. j. 4 As 86/2013-35, kterým byla řešena kasační stížnost proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 63 A 11/2012-55), vyplývá, že NSS ani krajské soudy (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 4. 2021, č. j. 15 A 126/2018-29) o pravomoci odborů jednotlivých služeb policie krajských ředitelství, pokud jde o rozhodování o odvolání účastníků řízení proti rozhodnutí územních odborů téhož krajského ředitelství policie, jimiž byly zamítnuty žádosti o obnovu řízení podle § 100 odst. 1 správního řádu, neměly žádné pochybnosti. Žalovaný v tomto směru příhodně odkazoval také na stěžejní usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65. Naopak žalobcův odkaz na rozsudek NSS č. j. 1 As 66/2013-29 není příléhavý, neboť tento rozsudek se týkal

rozhodování příslušných policejních útvarů v přezkumném řízení, nikoliv obnovy řízení skončeného vydáním příkazového bloku, resp. dříve pokutového bloku. Lze zopakovat, že Závazný pokyn policejního prezidenta č. 221/2011 oba instituty rozlišuje a stanoví pravomoc rozhodovat o odvolání pokaždé jinému policejnímu útvaru, v případě rozhodování o odvolání proti rozhodnutí o obnově řízení pak právě příslušnému odboru služby policie krajského ředitelství. Tato otázka nebyla předmětem pozornosti NSS, z jeho rozhodnutí pouze vyplývá, že v řízení před soudem je pasivně legitimováno krajské ředitelství Policie České republiky jako správní orgán. Totéž lze uvést k rozsudku NSS č. j. 6 As 148/2020-28, který se také týkal rozhodování příslušných útvarů policie v přezkumném řízení, nikoliv v řízení o obnově řízení.

28. Námitky vůči procesnímu postupu správních orgánů nejsou důvodné. Podmínky pro obnovu řízení jsou upraveny v § 100 správního řádu. Podle § 100 odst. 1 správního řádu *řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže*

- a) *vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo*
- b) *bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.*

29. Obecně lze uvést, že obnova řízení jako mimořádný opravný prostředek slouží k nápravě skutkových omylů zjištěných po právní moci rozhodnutí. Je možná také v případě, kdy řízení skončí vydáním příkazu na místě, jako tomu je v projednávané věci. K dané problematice existuje bohatá judikatura správních soudů, a ačkoli se řada rozhodnutí týká ještě předchozí právní úpravy, tedy obnovy řízení pravomocně skončeného uložením pokuty na místě ve smyslu § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jsou tyto judikaturní závěry aplikovatelné i za stávající právní úpravy obsažené v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (srov. zejména usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65).

30. Soud považuje za potřebné tuto právní úpravu připomenout. Podle § 91 odst. 1 věta první zákona o odpovědnosti za přestupky *správní orgán může příkazem na místě uložit pouze pokutu, pokud nestačí domluva a obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je právníkem nebo podnikající fyzickou osobou, souhlasí se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku.* Dle § 92 odst. 1 uvedeného zákona platí, *že je-li příkazem na místě ukládána pokuta nebo peněžitá záruka za splnění povinnosti, obdrží obviněný příkazový blok. Podpisem příkazového bloku obviněným se příkaz na místě stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Nemůže-li obviněný peněžitou povinnost na místě splnit, vydá se mu příkazový blok na peněžitou povinnost na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení, o lhůtě splatnosti a o následcích nezaplacení.* Dle odst. 2 v příkazovém bloku se uvede mj. d) *podpis obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právníkem nebo podnikající fyzickou osobou, e) popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání nebo v případě záruky za splnění povinnosti popis skutkových zjištění, f) právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána.* V § 91 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky jsou tedy zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty příkazem na místě spočívající, a to spolehlivé

zjištění přestupku, nedostatečnost vyřízení domluvou a ochota obviněného z přestupku pokutu zaplatit. Svým podpisem na příkazovém bloku dává obviněný najevo svůj souhlas s vyřízením přestupku daným způsobem, se zjištěným stavem, s právním kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší.

31. Podle usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, je nutné považovat za důvod pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu zfalšování podpisu nebo záměnu identity obviněného z přestupku na pokutovém bloku uvedené v žádosti o obnovu řízení společně s navrhovanými důkazy vztahující se k těmto tvrzením. Jedná se totiž o dříve neznámé skutečnosti a důkazy, které vyšly najevo po právní moci rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Tyto skutečnosti a důkazy zároveň mohou odůvodňovat jiné řešení skutku, jenž byl předmětem rozhodování v blokovém řízení. Pro obnovu řízení na žádost účastníka řízení platí, že povinnost tvrdit a dokládat skutečnosti, které mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, ve smyslu § 100 odst. 1 správního řádu, má žadatel. Je jeho povinností uvést skutečnosti a důkazy, které relevantním způsobem zpochybní závěry, k nimž dospěl správní orgán při svém dřívějším rozhodování. Jedná se totiž o mimořádný opravný prostředek, který umožňuje nápravu nesprávných skutkových zjištění v již pravomocně skončeném řízení.
32. Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 24. 6. 2021, č. j. 9 As 109/2021-28,; „*Navíc, jak plyne z bodu [33] výše citovaného usnesení rozšířeného senátu (pozn. právě shora označené usnesení č. j. 1 As 21/2010-65), k výkladu možnosti obnovy blokového řízení je třeba přistupovat tak, aby nebyl zcela popřen smysl blokového řízení jako neformálního typu řízení o přestupku, v němž se zachycují skutkové otázky zjednodušeným způsobem, a aby se z institutu obnovy řízení nestal způsob, jak v případech původně řešených v blokovém řízení uniknout sankci za přestupek (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 As 103/2011 - 87). [22] Smyslem obnovy blokového řízení je odstranění zjevné nespravedlnosti v případě, kdy později vyjde najevo, že osoba, která je uvedena na pokutovém bloku jako přestupce, se daného přestupku objektivně nemohla dopustit. Dle rozsudku NSS ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 As 296/2016 - 65, toto řízení nemá a nemůže sloužit jako svého druhu standardní opravný prostředek proti rozhodnutí vydanému v blokovém řízení. Uvedenou právní úpravu nelze vykládat tak, že účastník řízení se může omezit na pouhé prohlášení, že souhlas s projednáním v blokovém řízení neudělil, resp. v době spáchání přestupku se na místě přestupku nenacházel. Žadatel o obnovu řízení by naopak měl v těchto případech tvrdit a doložit takovou verzi reality, která je způsobila jeho souhlas s vyřízením věci v blokovém řízení zpochybnit. Správnímu orgánu poté přísluší hodnotit, zda žadatel břemeno tvrzení a břemeno důkazní v tomto směru unesl a je namístě obnovu řízení povolit, zda je třeba dokazování doplnit, nebo zda jsou tvrzení a žadatelem doložené důkazy natolik „slabé“, že samy o sobě nemohou doposud zjištěný skutkový stav relevantně zpochybnit.“ (pozn. podtržení doplněno zdejším soudem).*
33. V žalobcově případě správní orgány shora uvedené principy respektovaly. Správnímu orgánu I. stupně nelze vytýkat, že pouze na základě žalobcova tvrzení, že na příslušném příkazovém bloku nejde o jeho podpis a na základě předloženého znaleckého posudku, jehož závěr nevyzníval jednoznačně ve prospěch žalobce, bez dalšího nerozhodl o povolení obnovy řízení. Ze shora citovaných závěrů NSS vyplývá, že správní orgán I. stupně již v první fázi hodnotí, zda žadatel o obnovu řízení skončeného vydáním příkazového bloku unesl svoje důkazní břemeno, a proto je namístě obnovu řízení povolit. Pokud má po

hodnocení žadatelových tvrzení a jím předložených důkazů za to, že nemohou dostatečně zpochybnit dosud zjištěný skutkový stav, žádost o obnovu řízení zamítne. Přesně tímto způsobem správní orgány postupovaly při hodnocení žádosti žalobce. Nelze přistoupit na žalobcův výklad, že již tvrzení, že podpis na příkazovém bloku není jeho a nebylo jeho vůlí vyřídit přestupek příkazem na místě, odůvodňují povolení obnovy, přičemž hodnocení důkazů je vyhrazeno až do nového obnoveného řízení.

34. Pokud jde o hodnocení čestného prohlášení žalobce a jím předloženého znaleckého posudku Mgr. Klapače, soud se plně ztotožňuje se závěry správního orgánu I. stupně na str. 14 rozhodnutí a žalovaného na str. 4 napadeného rozhodnutí. Znalecký závěr, že s určitostí nelze zjistit, zda na příkazovém bloku jde o kopii pravého podpisu žalobce nebo kopii padělku podepsaného jinou osobou, nesvědčí ve prospěch žalobcova tvrzení, že se o jeho podpis nejedná. Soud znovu zdůrazňuje, že je to žalobce, koho v řízení o žádosti o obnovu řízení tížilo důkazní břemeno ohledně tvrzení, že příkazový blok nepodepsal. S ohledem na nejednoznačný závěr znaleckého posudku neshledal soud důvod doplňovat dokazování ještě výslechem znalce. Rozsudky NSS, kterých se dovolával žalobce při jednání, nejsou případné, neboť se všechny týkají povinnosti správních orgánů prokázat vinu obviněnému za přestupek v přestupkovém řízení, které je však jako řízení o trestněprávním obvinění ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod ovládáno jinými zásadami, než řízení o návrhu na obnovu příkazního řízení (viz zejména obecné principy popsané shora a citované judikaturní závěry NSS). Stejně tak jsou pro danou věc nepoužitelné závěry nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 864/2011, který se týkal prokázání viny obžalovanému v trestním řízení a aplikace zásady *in dubio pro reo*.
35. Žalobce dále uplatnil námitky zpochybňující úřední záznamy obou policistů, kteří byli členy hlídky provádějící silniční kontrolu. Žalobce rovněž zpochybňoval věrohodnost policistů obhajujících svůj vlastní úřední postup a nestrannost policisty, který se v závěru úředního postupu vyjádřil k žalobcově snaze zpochybnit pravost podpisu na příkazovém bloku. V této souvislosti soud připomíná, že policista X výslovně potvrdil, že žalobce byl na místě ztotožněn podle řidičského průkazu, přičemž fotografie odpovídala žalobcově podobě, na základě předložených dokladů byl lustrován a lustrováno bylo i vozidlo X uvedené registrační značky. Potvrdil, že žalobce s projednáním přestupku a uhrazením pokuty souhlasil, vypsáný příkazový blok podepsal, příslušný díl mu byl vydán. Uvedl dále, že příslušný díl pokutového bloku (část B) mu byl předán po uhrazení pokuty a podpisu na příkazovém bloku. Na žalobce si pamatoval, neboť hlídka ve stejném složení kontrolovala žalobce o cca měsíc později, kdy se žalobce vtipně vracel k předchozí silniční kontrole. Policista X si sice na konkrétní případ žalobce nevzpomněl, ovšem v obecné rovině potvrdil postup hlídky při ukládání pokuty za přestupek na místě a vzájemnou kontrolu policistů při ukládání a placení pokuty na místě. Potvrdil rovněž, že pokud by přestupce nesouhlasil s výší udělené pokuty či právní kvalifikací, bylo by vypsáno oznámení přestupku a přestupek by byl postoupen na příslušný správní orgán k projednání. Totéž by se stalo, pokud by řidič odmítl vypsáný blok podepsat, v takovém případě by proběhlo stornování bloku. Námitky obdobné žalobním uplatnil žalobce již ve správním řízení a žalovaný se s nimi podle přesvědčení soudu správně a vyčerpávajícím způsobem vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Na něj si soud dovolí odkázat, neboť by jen opakoval žalovaným již jednou uvedené argumenty (viz str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí), včetně logického zdůvodnění toho, proč je vyloučené, aby s příkazovým blokem manipuloval někdo jiný než policista, kterému byl blok (vedený rovněž v elektronickém systému IS ETŘ) předán oproti podpisu a knize cenností. Žalovaný správně poukázal na to, že policisté nebyli s žalobcem ve sporu,

neznají ho, není důvod předpokládat, že by ho chtěli poškodit (shodně srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007-114; ze dne 2. 5. 2012, č. j. 8 As 100/2011-70; dále rozsudky týkající se věrohodnosti úředních záznamů policistů v řízení o žádostech o obnovu řízení ze dne 18. 4. 2014, č. j. 6 As 162/2013-52; ze dne 28. 6. 2018, č. j. 7 As 210/2017-46; či ze dne 24. 6. 2021, č. j. 9 As 109/2021-28). Nadto žalovaný vysvětlil, že by zfalšování žalobcova podpisu na příkazovém bloku ze strany policistů znamenalo, že by museli sami uhradit pokutu 200 Kč. Tyto závěry rovněž podle přesvědčení soudu vyvracejí žalobcovy domněnky, že mohlo dojít k napodobení jeho podpisu na příkazovém bloku na podkladě listin ze spisu vedeném ohledně vloupání do jeho rekreačního objektu. Tyto závěry bylo možné učinit na podkladě obsahu správního spisu, soud neshledal potřebu vyslýchat policisty, kteří v inkriminovaném případě prováděli silniční kontrolu žalobce. Zde si soud dovolí znovu odkázat na závěry rozsudků NSS týkající se věrohodnosti úředních záznamů policistů v řízení o žádostech o obnovu řízení (srov. rozsudky ze dne 18. 4. 2014, č. j. 6 As 162/2013-52; ze dne 28. 6. 2018, č. j. 7 As 210/2017-46; či ze dne 24. 6. 2021, č. j. 9 As 109/2021-28).

36. Rovněž výhrady žalobce týkající se vlastního hodnocení podpisu na příkazovém bloku ze strany správního orgánu I. stupně nejsou opodstatněné. Správní orgán I. stupně při hodnocení podpisů v podobě parafy na zpochybňovaném příkazovém bloku ze dne 10. 6. 2022 a dalších příkazových blocích na pokutu na místě zaplacenou žalobcem nevykročil z mantinelů vytyčených judikaturou NSS, která připouští, aby si o určité otázce v některých případech učinil orgán veřejné moci úsudek sám, přestože jde o otázku v první řadě odbornou (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 5. 2015, č. j. 7 As 69/2014-50, č. 3252/2015 Sb. NSS; rozsudky NSS ze dne ze dne 23. 8. 2018, č. j. 5 As 149/2017-44; ze dne 18. 4. 2014, č. j. 6 As 296/2016-65; obdobně ze dne 24. 6. 2021, č. j. 9 As 109/2021-28). Správní orgán I. stupně svým hodnocením zejména reagoval na čestné prohlášení žalobce, v němž tvrdil, že podpis na příkazovém bloku není jeho, a na který připojil svůj celý podpis, oproti parafám na příkazových blocích. S ohledem na předložený znalecký posudek, který však žalobcovo tvrzení o tom, že se jedná o podvrh podpisu, neprokázal, se správní orgány věnovaly hodnocení veškerých podkladů, které shromáždily. Závěru, že z příkazového bloku vyplývá, že byl na místě spáchání přestupku ztotožněn žalobce na základě řidičského průkazu, který byl předložen zasahujícímu policistovi, a příkazový blok podepsal, nelze ničeho vytknout. Jak již bylo uvedeno, žalovaný logicky vyvrátil žalobcovu domněnku o možném zfalšování podpisu policisty, jinou skutkovou verzi o zneužití dokladů či podpisu žalobce nenabídl. Dokazování znaleckým posudkem soud neprováděl, neboť se jednalo o podklad ve správním spise, jímž soud ve správním soudnictví dokazování neprovádí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117). Žádný důvod pro zopakování důkazu tímto znaleckým posudkem soud neshledal.
37. V závěru je namístě přitakat žalovanému, že žalobcova žádost o obnovu řízení skončeného vydáním příkazového bloku dne 10. 6. 2022 nese rysy účelového jednání. Shodně, pouze s poněkud jinou argumentací, se žalobce snažil zpochybnit také svůj podpis na příkazovém bloku ze dne 12. 6. 2022 vydaném dopravním inspektorátem územního odboru Jablonec nad Nisou, tj. vydaném pouhé 2 dny po vydání příkazového bloku, jehož se týká toto řízení, a to rovněž v souvislosti s oznámením Magistrátu Jablonec nad Nisou o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení v registru řidičů. Tyto skutečnosti jsou známy soudu z úřední činnosti, konkrétně z řízení původně pod sp. zn. 60 A 6/2023, následně sp. zn. 59 A 59/2024, v němž projednával žalobu žalobce ve věci zamítavého rozhodnutí o žádosti o obnovu řízení skončeného vydání právě příkazového bloku ze dne 12. 6. 2023. V obou věcech se žalobce

snažil zpochybnit pravost svého podpisu na příkazových blocích poukazem na možná pochybení ze strany policistů, ani v jednom případě netvrdil, že přestupek nemohl objektivně spáchat, např. protože se na daném místě vůbec nenacházel, netvrdil ani, že přestupku se mohla dopustit jiná osoba, která měla k dispozici jeho řidičský průkaz a mohla ho zneužít. Soud ve shodě s žalovaným poukazuje na závěry rozsudku NSS ze dne 24. 6. 2021, č. j. 9 As 109/2021-28, který v návaznosti na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, zdůraznil, že k výkladu možnosti obnovy blokového, resp. příkazního řízení na místě, je třeba přistupovat tak, aby nebyl zcela popřen smysl takového řízení jako neformálního typu řízení o přestupku a aby se z institutu obnovy takového řízení nestal způsob, jak následně uniknout sankci za přestupek.

38. Soud uzavírá, že správní orgány dospěly ke správnému závěru, že podmínky pro povolení obnovy řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nebyly naplněny.

VI. Závěr a náklady řízení

39. Ze shora uvedených důvodů soud zamítnul žalobu jako nedůvodnou postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když nakonec oba účastníci souhlasili s tímto postupem soudu. Soud na žádost žalobce původně nařízení jednání zrušil, za souhlasu žalovaného.
41. Podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. *účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.*
42. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, úspěšný žalovaný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 19. března 2025

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu